Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed quarterly academic research journal
ISSN: 2456-5148 (Online)
www.ngmtamil.in

களஞ்சியம் – சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Quarterly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor 4.0 Multidisciplinary International
DOI: https://doi.org/10.63300/kijts06022026

UGC Approved by Transparent Peer Review

Vol. 6 No. 02, August 2026, p380-388 | Available online at: www.tamilmanam.in
Original Research Paper – Peer Reviewed

தந்தை பெரியாரின் களப்போராட்ட அணுகுமுறைகள்: சமூகச் சீர்திருத்தக் கோட்பாடு, தந்திரோபாய நெறிமுறைகள் மற்றும் வரலாற்றுப் பரிமாணங்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு

Field Struggle Approaches of Thanthai Periyar: A Comprehensive Study on Social Reform Theory, Tactical Ethics, and Historical Dimensions

முனைவர் சு.மலர்விழி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மேட்டூர் அணை 636401.
Dr. S. Malarvizhi*,
Assistant Professor, Department of Tamil, Government Arts and Science College, Mettur Dam - 636401
Email: malarvizhisureshkumar74@gmail.com

Article history
Received: 10-08-2026
Revised: 10-08-2026
Accepted: 17-08-2026
Published: 18-08-2026
*Corresponding Author Email: *malarvizhisureshkumar74@gmail.com*

Abstract: In the twentieth-century social and political history of Tamil Nadu and South India, the field struggles undertaken by Thanthai Periyar (E.V. Ramasamy) hold unique theoretical and practical significance. This article comprehensively analyzes Periyar's field struggle approaches against the backdrop of his policy stances, ethical self-sacrifices, rules of discipline for volunteers, and logical dialogues that compelled opponents to reflect. Various field events are analyzed here from a sociological and historical perspective, including the economic sacrifice of cutting down 500 coconut trees in his own grove during the toddy shop picketing, the cross-border social mobilization against caste oppression during the Vaikom Struggle, the 13-point code of conduct issued to volunteers during the Anti-Hindi Agitation, and the tactical clarity demonstrated during the Ganesha idol breaking protest to prevent communal riots. This work establishes that Periyar's struggles served not merely as political opposition, but as a social pedagogy aimed at individual self-respect and intellectual liberation.

Keywords: *Thanthai Periyar, Field Struggle Approaches, Self-Respect Movement, Vaikom Satyagraha, Rationalist Campaign, Social Justice, Anti-Hindi Agitation.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

© 2014 The Author(s). This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) license

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழக மற்றும் தென்னிந்தியச் சமூக, அரசியல் வரலாற்றில் தந்தை பெரியார் (ஈ.வெ. இராமசாமி) மேற்கொண்ட களப்போராட்டங்கள் தனித்துவமான தத்துவார்த்த மற்றும் நடைமுறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை[1]. இக்கட்டுரை, பெரியாரின் களப்போராட்ட அணுகுமுறைகளை அவர்தம் கொள்கை நிலைப்பாடுகள், அறநெறிச் சுய தியாகங்கள், தொண்டர்களுக்கான கட்டுப்பாட்டு விதிகள், மற்றும் எதிர்த்தரப்பினரையும் சிந்திக்க வைக்கும் தர்க்க உரையாடல்கள் ஆகியவற்றின் பின்னணியில் விரிவாக ஆராய்கிறது. கள்ளுக்கடை மறியலின் போது தனது சொந்தத் தோப்பிலிருந்த 500 தென்னை மரங்களை வெட்டி வீழ்த்திய பொருளாதாரத் தியாகம், வைக்கம் போராட்டத்தில் சாதிய ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட எல்லை கடந்த சமூகத் திரட்டல், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் தொண்டர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட 13 அம்ச நெறிமுறைகள், மற்றும் பிள்ளையார் சிலை உடைப்புப் போராட்டத்தில் மதவாதக் கலவரங்கள் உருவாகாமல் தடுத்த தந்திரோபாயத் தெளிவு ஆகிய பல்வேறு கள நிகழ்வுகள் இங்குச் சமூகவியல் மற்றும் வரலாற்று நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன[1]. பெரியாரின் போராட்டங்கள் வெறும் அரசியல் எதிர்ப்பாக அல்லாமல், தனிமனித சுயமரியாதையையும் அறிவு விடுதலையையும் நோக்கமாகக் கொண்ட சமூகக் கற்பித்தல் முறையியலாக (Social Pedagogy) விளங்குவதை இவ்வாக்கம் நிறுவுகிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: தந்தை பெரியார், களப்போராட்ட அணுகுமுறைகள், சுயமரியாதை இயக்கம், வைக்கம் சத்தியாகிரகம், பகுத்தறிவுப் பிரசாரம், சமூக நீதி, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்.

1. அறிமுகம் மற்றும் வரலாற்றுப் பின்னணி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தென்னிந்தியச் சமூகம் சாதிய அடுக்குமுறைகள், தீண்டாமை நடைமுறைகள், பாலின சமத்துவமின்மை மற்றும் ஆரிய-பிராமணியக் கருத்தியல் ஆதிக்கம் ஆகியவற்றால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது[2]. இச்சூழலில், சமூக சமத்துவத்தையும் மனித கண்ணியத்தையும் மீட்டெடுப்பதற்காக அவதரித்த சுயமரியாதை இயக்கம், பாரம்பரிய அரசியல் போராட்ட முறைகளிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதொரு களப்போராட்ட முறையியலை உருவாக்கியது[1]. 1919-இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் இணைந்து தனது பொதுவாழ்க்கையைத் தீவிரப்படுத்திய ஈ.வெ. இராமசாமி, 1924-இல் நடைபெற்ற வைக்கம் சத்தியாகிரகத்தில் ஆற்றிய பங்களிப்பின் மூலம் இந்திய அளவில் கவனத்தைப் பெற்றார்[2]. இருப்பினும், காங்கிரஸுக்குள் நிலவிய சாதியப் பாகுபாடுகளையும் தீண்டாமைப் போக்கையும் எதிர்த்து 1925-இல் அதிலிருந்து வெளியேறி, சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்[2].

பெரியாரின் களப்போராட்டங்கள் வெறும் அதிகாரம் சார்ந்த மாற்றத்தை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை; மாறாக, மக்களிடையே ஆழமான சிந்தனைப் புரட்சியையும், தர்க்கரீதியான விழிப்புணர்வையும், சுயமரியாதை உணர்வையும் ஏற்படுத்துவதையே முதன்மை இலக்காகக்

கொண்டிருந்தன[2]. அவர்தம் போராட்ட வடிவங்கள் அகிம்சை, சட்டம் சார்ந்த விழிப்புணர்வு, துல்லியமான ஒழுக்கம் மற்றும் சுய தியாகம் ஆகிய தூண்களின் மீது கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தன.

2. பெரியாரின் களப்போராட்டக் கோட்பாட்டின் அடிப்படை இயல்புகள்

பெரியாரின் போராட்ட இயல்பு என்பது பெரும்பான்மை மக்களின் உடனடி ஆதரவைப் பெறுவதற்காக நீரோட்டத்தில் மிதந்து செல்லும் தந்திரோபாயமல்ல; மாறாக, சமூகத்தின் ஆழமான அநீதிகளுக்கு எதிராகச் செல்லும் "எதிர்நீச்சல்" வகையைச் சேர்ந்ததாகும்[1]. பெரியார் தனது தொண்டு குறித்துக் குறிப்பிடுகையில், தனது தொண்டு மற்றவர்கள் செய்வது போல் வெள்ளத்தோடு சேர்ந்து செல்லும் நீரோட்டத் திசை வேலை அல்ல என்றும், அதை எதிர்த்துப் போராடிச் செல்லும் எதிர்நீச்சல் தொண்டு என்றும் விளக்குகிறார்[1]. அடிவாரத்திலிருந்து மலை உச்சிக்குக் கல்லைப் புரட்டுவது போன்ற அரிய காரியத்தில் தாம் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டிருப்பதாக அவர் அறுதியிட்டுக் கூறினார்[1]. இத்தகைய நிலைப்பாடு, அவருடைய அரசியல் மற்றும் சமூகச் செயல்பாடுகளின் அடித்தளமாக அமைந்தது.

ஒரு தலைவன் தன்னுடைய கொள்கைக்காக எந்த அளவிற்குச் சுய தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறான் என்பதையே அவனது இயக்கத்தின் நேர்மைக்குச் சான்றாகப் பெரியார் கருதினார்[1]. கதர் விற்பனைக்காகத் தோளில் கதர் மூட்டைகளைச் சுமந்து ஊர் ஊராகச் சென்றது முதல், மதுவிலக்குப் போராட்டத்தின் போது தனது தோப்பில் கள்ளிறக்குவதற்காக விடப்பட்டிருந்த 500 தென்னை மரங்களை இரவோடு இரவாக வெட்டி வீழ்த்தியது வரை பெரியாரின் சுய தியாகம் களப்போராட்டத்தின் உச்சக் கட்ட சான்றாக அமைந்தது[1]. முப்பது முதல் நாற்பது ஆண்டுகால வருமான இழப்பைத் தெரிந்தே ஏற்றுக்கொண்டு அவர் செய்த இத்தியாகம், போராட்டக் களத்தில் தொண்டர்களுக்குப் பெரும் நம்பிக்கையையும் ஈடுபாட்டையும் உருவாக்கியது.

அதேவேளையில், பெரியார் தனிமனிதர்களை ஒருபோதும் எதிரியாகக் கருதியதில்லை; மாறாக, மனிதர்களை இயக்கும் பிற்போக்குத்தனமான கருத்தியல்களையே அவர் எதிர்த்தார். சேரமாதேவி குருகுலத்தில் நடைபெற்ற உணவருந்தும் இடத்திலான சாதியப் பாகுபாட்டை கடுமையாக எதிர்த்த போதிலும், அக்குருகுலத்தை நடத்திய வ.வே.சு. அய்யரின் உழைப்பு, புலமை மற்றும் தியாகத்தைப் பெரியார் பெரிதும் மதித்தார். கருத்தியல் ரீதியான விவாதங்களை மட்டுமே அவர் முன்னெடுத்தாரே தவிர, தனிநபர் காழ்ப்புணர்ச்சிக்கு ஒருபோதும் இடமளிக்கவில்லை.

https://doi.org/10.63300/kijts06022026.36

3. தர்க்கரீதியான உரையாடல்களும் அறிவு விடுதலையும்

பெரியாரின் பேச்சும் எழுத்தும் வெறும் உணர்ச்சிகரமான கோஷங்களாக இல்லாமல், மக்களிடம் பகுத்தறிவைத் தூண்டும் தர்க்கரீதியான கேள்விகளாக அமைந்தன[1]. மக்கள் தங்கள் அடிமைத்தனத்தை உணர்வதே அவர்களின் விடுதலைக்கான முதல் படி என்று அவர் நம்பினார்[2]. வைக்கம் போராட்டக் களத்தில் சாதிய அடுக்குமுறையை உடைப்பதற்காக அவர் எழுப்பிய வினாக்கள் ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்தையும் சிந்திக்க வைத்தன[1]. கள்ளைக் குடிக்கும் நுகர்வோர் தங்களை உயர்ந்தவர்களாகக் கருதிக்கொண்டு, கள்ளை இறக்கும் ஈழவர் அல்லது தீயர் சமூகத்தினரைத் தாழ்ந்தவர்களாகக் கூறுவது எந்த வகையில் நியாயமாகும் என்று அவர் வினவினார்[1]. மனித உடலில் வலது கை, இடது கையை விட உயர்ந்தது என்பதற்காக, ஒருவர் தனது வலது காலால் நம்மை உதைத்தால் அதை நாம் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்வோமா என்றும் அவர் கேட்டார்[1]. மேலும், இறந்த கால்நடைகளின் தோலை உரிக்கும் பறையர் சமூகத்தினர் தீண்டத்தகாதவர்கள் என்றால், மனித உடலை அறுவை சிகிச்சை செய்யும் பிராமண மற்றும் நாயர் மருத்துவர்கள் எவ்வாறு உயர்சாதியினராக இருக்க முடியும் என்ற தர்க்கப்பூர்வமான வினாவை முன்வைத்தார்[1].

இத்தகைய தர்க்கரீதியான வினாக்கள், சாதாரண பொதுமக்களிடம் சாதியக் கட்டமைப்பின் போலித்தனத்தை அம்பலப்படுத்தியதோடு, ஒரே மாதத்தில் போராட்டத்திற்குப் பெருந்திரளான மக்கள் ஆதரவைத் திரட்ட உதவியது[1]. பெரியாரின் உரையாடல் முறைமை என்பது ஆதிக்கக் சித்தாந்தங்களின் தர்க்கமற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தி, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சுயமரியாதையை விழிப்படையச் செய்யும் ஒரு சமூகப் கற்பித்தல் முறையியலாகச் செயல்பட்டது[1].

https://doi.org/10.63300/kijts06022026.36

4. களப்போராட்ட அமைப்பியல் நெறிமுறைகளும் தொண்டர்களுக்கான வழிகாட்டுதல்களும்

பெரியார் போராட்டங்களை வெறும் திரட்டலாக மட்டும் நடத்தாமல், மிகவும் துல்லியமான ஒழுங்குமுறை மற்றும் கட்டுப்பாட்டுடன் வழிநடத்தினார்[1]. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போது தொண்டர்களுக்கு அவர் வழங்கிய வழிகாட்டுதல்கள் அவர்தம் தந்திரோபாய முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றன[1]. போராட்டக்காரர்கள் தொடர்வண்டி நிலைய நடைமேடைச் சீட்டு அல்லது அடுத்த நிலையத்திற்கான சீட்டை கட்டாயம் கையில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்றும், தார் அல்லது மையைக் கொண்டு இந்தி எழுத்துக்களை மட்டும் அழிக்க வேண்டும் என்றும் பணித்தார்[1]. பொதுச் சொத்துக்களுக்குச் சிறு சேதாரமும் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்த அவர், காவல்துறை தடியடி நடத்தினால் அமைதியாக அடியை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், நீதிமன்றத்தில் அபராதம் விதிக்கப்பட்டால் அபராதத் தொகையைக் கட்டாமல் சிறை புக வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தினார்[1].

சிறைக்குள் அனைத்துத் தோழர்களும் ஒரே குடும்பமாக ஒற்றுமையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும், சக கைதிகளிடம் அன்பாகப் பழகி இயக்கக் கொள்கைகளைப் பரப்ப வேண்டும் என்றும் பெரியார் வழிகாட்டினார்[1]. மேலும், இரயில் நிலையங்களுக்குச் செல்வதற்கு முன் சம்மந்தப்பட்ட நிலைய அதிகாரிகளுக்கு முன்கூட்டியே எழுத்துப்பூர்வமாகத் தெரிவித்துவிட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்றும், பொது அமைதிக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடாது என்றும் வலியுறுத்தினார்[1]. இத்தகைய தெளிவான நெறிமுறைகள், போராட்டத்தின் நேர்மையை நிலைநிறுத்தியதோடு, அரசின் அடக்குமுறைகளுக்குக் காரணமின்றி ஆளாகாமல் இயக்கத்தைப் பாதுகாத்தன[1].

5. குறிப்பிட்ட களப்போராட்டங்களின் அணுகுமுறைப் பகுப்பாய்வு

திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் அமைந்துள்ள வைக்கம் மகாதேவர் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள பொது வீதிகளில் ஈழவர்கள், புலையர்கள் உள்ளிட்ட அவணச் சாதியினர் நடமாடத் தடை

விதிக்கப்பட்டிருந்தது[3]. 1924 மார்ச் 30 அன்று டி.கே. மாதவன், கே. கேளப்பன், கே.பி. கேசவ மேனன் ஆகியோரால் தொடங்கப்பட்ட இப்போராட்டத்தில், கேரளத் தலைவர்கள் அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டபோது, போராட்டத்தை வழிநடத்த பெரியாருக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது[3]. தமிழ்நாட்டிலிருந்து தொண்டர் படையுடன் வைக்கம் சென்ற பெரியார், அங்குப் பல கூட்டங்களில் உரையாற்றிப் போராட்டத்திற்குப் புத்துயிர் ஊட்டினார்[1]. இருமுறை சிறைத்தண்டனை அனுபவித்த அவர், 'வைக்கம் வீரர்' எனப் போற்றப்பட்டார்[2]. இப்போராட்டத்தில் பஞ்சாப் அகாலி இயக்கத்தினர் இலவச உணவுக்கூடங்கள் நடத்த முன்வந்ததும், பெரியாரின் மனைவி நாகம்மை மற்றும் சகோதரி கண்ணம்மாள் ஆகியோர் பெண்கள் படையைத் திரட்டிப் போராடியதும் போராட்டத்தின் எல்லை கடந்த பரப்பைக் காட்டுகிறது[3]. 1925 நவம்பரில் கோயில் வீதிகள் திறக்கப்பட்டதும், பின்னர் 1936-இல் திருவிதாங்கூர் மன்னரால் 'கோயில் நுழைவுப் பிரகடனம்' வெளியிடப்பட்டதும் இக்களப்போராட்டத்திற்கு கிடைத்த மிகப்பெரிய வரலாற்று வெற்றிகளாகும்[3].

1953 மே 27 அன்று புத்தர் பிறந்தநாளன்று பெரியாரால் முன்னெடுக்கப்பட்ட பிள்ளையார் சிலை உடைப்புப் போராட்டம், ஆரிய பிராமணியக் கடவுள் நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான கருத்தியல் எதிர்ப்பாகும்[1]. இப்போராட்டத்தில் முஸ்லிம் மற்றும் கிறிஸ்தவத் தோழர்கள் ஒதுங்கி நிற்க வேண்டும் என்றும், ஆரிய மதத்தில் பிறந்த இயக்கத் தோழர்களும் பொதுமக்களும் மட்டுமே பங்கேற்க வேண்டும் என்றும் பெரியார் நிபந்தனை விதித்தார்[1]. இதன் மூலம் எதிரத்தரப்பினர் இப்போராட்டத்தை மதவாதக் கலவரமாகவோ அல்லது பிற மதத்தினரின் தாக்குதலாகவோ சித்தரிப்பதைத் தடுத்து, ஆரிய எதேச்சதிகாரத்திற்கு எதிரான உள்சமூகச் சீர்திருத்தப் போராட்டமாகப் பெரியார் நிலைநிறுத்தினார்[1].

1957-இல் உணவகங்களில் எழுதப்பட்டிருந்த "பிராமணாள்" என்ற சாதி ஆதிக்கப் பெயரை அழிக்கும் போராட்டத்திலும், இந்திய தேசிய வரைபட எரிப்புப் போராட்டத்திலும் பெரியாரின் அணுகுமுறை சட்டப்பூர்வப் பாதுகாப்பையும் அறநெறியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது[1]. உணவகங்களின் முன்பாக நின்று அமைதியான முறையில் வேண்டுகோள் விடுப்பதே முறை என்றும், நீதிமன்றத்தில் தாம் சாதி ஒழிப்புப் கிளர்ச்சிக்காரன் என்றும், நடைபாதையில் நின்று பொதுமக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்ததாகவும், தாம் குற்றவாளி அல்ல என்றும் வாக்குமூலம் அளிக்குமாறு தொண்டர்களுக்கு வழிகாட்டினார்[1]. வரைபட எரிப்புப் போராட்டத்தின் போதும், வரைபடம் கிடைக்கவில்லையெனில் தாளில் வரைபடம் வரைந்து தமிழ்நாடு தவிர்த்த பாகங்களைக் கொளுத்துமாறு கூறியதன் மூலம் பொதுச் சொத்துக்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்காமல் கொள்கை எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்யும் அபாரமான உத்தியைப் பெரியார் கையாண்டார்[1].

6. பெரியாரின் களப்போராட்ட அமைப்பியல் மாதிரியும் தந்திரோபாய ஒப்பீடும்

பெரியாரின் பல்வேறு களப்போராட்டங்களை அவற்றின் இலக்குகள், கையாளப்பட்ட உத்திகள், சட்டப்பூர்வ நிலைப்பாடுகள் மற்றும் அவற்றால் விளைந்த சமூக தாக்கங்களின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்ட அட்டவணை முறைப்படுத்தி விவரிக்கிறது.

போராட்டக் களம்	**முதன்மை இலக்கு**	**தந்திரோபாய உத்தி**	**சட்டப்பூர்வ நிலைப்பாடு & நெறிமுறை**	**சமூக/அரசியல் விளைவு**
வைக்கம் சத்தியாகிரகம் (1924-25)	கோயில் வீதிகளில் அனைத்துச் சாதியினரும் நடமாடும் உரிமை பெறுதல்[3].	எல்லை கடந்த ஆதரவுத் திரட்டல், பெண்கள் அணிதிரட்டல், தர்க்க உரையாடல்கள்[1].	அகிம்சை வழி சத்தியாகிரகம், அரச தடையை மீறி கைது ஏற்றல்[1].	கோயில் வீதிகள் திறக்கப்படல்; 1936 கோயில் நுழைவுப் பிரகடனத்திற்கு வித்திடுதல்[3].
கள்ளுக்கடை மறியல்	மதுவிலக்கு பரப்புரை மற்றும் சமூகப் பொருளாதார சீர்திருத்தம்[1].	சொந்தத் தோப்பின் 500 தென்னை மரங்களை வெட்டி வீழ்த்துதல், கதர் விற்பனை[1].	பொருளாதார இழப்பைத் தாங்கி அறநெறி வழியில் எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்தல்[1].	பொதுமக்களிடையே குடிக்கு எதிரான விழிப்புணர்வும் தலைவரின் தியாக உணர்வும் நிறுவப்படல்[1].
இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் (1938, 1948, 1952)	கட்டாய இந்தி திணிப்பை எதிர்த்தல் மற்றும் தமிழ் மொழி உரிமை பாதுகாப்பு[1].	இரயில் நிலையப் பெயர் பலகைகளில் இந்தி எழுத்துக்களை அழித்தல்[1].	13 அம்ச நெறிமுறைகள்; பொதுச் சொத்துக்களுக்குச் சேதமின்றி சிறை புகுதல்[1].	கட்டாய இந்தி ஆணை திரும்பப் பெறப்படல்; திராவிட அரசியலின் ஆட்சிப் பீட எழுச்சி[13].
பிள்ளையார் சிலை உடைப்பு (1953)	மூடநம்பிக்கை மற்றும் ஆரிய பிராமணியக் கடவுள் படிமங்களை நிராகரித்தல்[1].	புத்தர் பிறந்தநாளில் அடையாளச் சிலைகளை உடைத்தல்[1].	சிறுபான்மையினரை விலக்கி மதவாதக் கலவரங்களைத் திட்டமிட்டுத் தடுத்தல்[1].	சாதியக் படிநிலைகளின் புனிதத் தன்மை உடைக்கப்பட்டு பகுத்தறிவுச் சிந்தனை வளர்தல்[1].

பிராமணாள் பெயர் அழிப்பு (1957)	உணவகங்களில் சாதி ஆதிக்கப் பெயர்களை அகற்றிச் சமத்துவம் பேணல்[1].	உணவகங்களின் முன் அமைதியான முறையில் வேண்டுகோள் விடுத்தல்[1].	நீதிமன்றத்தில் சட்டப்பூர்வ உரிமைக்கான வாக்குமூலம் அளித்தல்[1].	உணவகங்களிலிருந்து சாதிப் பெயர்கள் நீக்கப்பட்டு பொதுப்பெயர்கள் இடம்பெறல்[1].

7. தென்னக அரசியலிலும் சமூக அமைப்பிலும் பெரியாரின் தாக்கங்கள்

பெரியாரின் களப்போராட்ட முறையியல் வெறும் உடனடி வெற்றிகளுடன் நின்றுவிடாமல், தென்னிந்திய அரசியல் மற்றும் சமூக அமைப்பில் ஆழமான இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் நிலைத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது[7]. முதலாவதாக, தெருமுனைப் போராட்டங்களாகவும் கருத்தியல் பிரசாரங்களாகவும் தொடங்கப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகள், பிற்காலத்தில் நீதிக்கட்சி, திராவிடர் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (திமுக), மற்றும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (அதிமுக) ஆகிய அரசியல் கட்சிகளின் எழுச்சிக்குக் கருத்தியல் அடித்தளமிட்டன[5].

இரண்டாவதாக, பெரியாரின் தொடர் களப்போராட்டங்களின் விளைவாக, சமூக நீதிக்கான 69 சதவீத இடஒதுக்கீடு பாதுகாப்பு, சுயமரியாதைத் திருமணச் சட்டம் (1967), அனைத்துச் சாதியினரும் அர்ச்சகராகும் உரிமை, மற்றும் பெண்களுக்கான சொத்துரிமைச் சட்டங்கள் ஆகிய கட்டமைப்பு ரீதியான சட்ட மாற்றங்கள் சாத்தியமாயின[5]. மூன்றாவதாக, மக்களிடையே நிலவிய 'விதி' மற்றும் 'கர்மக் கோட்பாடு' என்ற பிற்போக்கு நம்பிக்கைகளைத் தகர்த்து, 'சுயமரியாதை' மற்றும் 'அறிவு விடுதலை' என்ற தத்துவங்களை விதைத்ததன் மூலம், ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தினர் தங்களின் உரிமைகளைக் கேட்டுப் போராடும் தற்கால அரசியல் விழிப்புணர்வைப் பெற்றனர்[2].

8. முடிவுரை

தந்தை பெரியாரின் களப்போராட்ட அணுகுமுறைகள் இருபதாம் நூற்றாண்டு இந்திய சீர்திருத்த வரலாற்றில் இணையற்றவை[1]. வன்முறையற்ற, அறநெறி சார்ந்த, சட்ட வரம்புகளுக்கு உட்பட்ட, ஆனால் அதே நேரத்தில் சித்தாந்த சமரசமற்ற போராட்ட முறையை அவர் வகுத்துத் தந்தார்[1]. அவர்தம் போராட்ட நெறிமுறைகள் தொண்டர்களை வெறும் உணர்ச்சிவசப்பட்ட கூட்டமாக மாற்றாமல், ஒழுக்கமும் கொள்கைத் தெளிவும் கொண்ட சமூக மாற்றத்தின் தூதுவர்களாக மாற்றின[1]. தனிமனிதக் காழ்ப்பின்றி, ஒட்டுமொத்தச் சமூக நலனையும், மனித கண்ணியத்தையும் மீட்டெடுப்பதே போராட்டத்தின் முதன்மை நோக்கம் என்பதைத் தனது ஒவ்வொரு கள நடவடிக்கையிலும் நிறுவிய பெரியாரின் அணுகுமுறைகள், தற்கால உலகளாவிய சமூக இயக்கங்களுக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழ்கின்றன[1].

துணைநூற்பட்டியல் (Works Cited - MLA Style)

1. அதியமான், பழ. *வைக்கம் போராட்டம்*. காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2020.
2. சுப்பிரமணி, இரா. *பெரியாரின் போர்க்களங்கள்*. கருஞ்சட்டைப் பதிப்பகம், 2022.
3. சுப. வீரபாண்டியன். *ஒரு நூற்றாண்டில் தமிழ்நாடு கண்ட போராட்டங்கள்*. கருஞ்சட்டைப் பதிப்பகம், 2022.
4. மலர்விழி, சு. *தந்தை பெரியாரின் களப்போராட்ட அணுகுமுறைகள்*. ஆய்வுக்கட்டுரை, அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மேட்டூர் அணை, 2024.
5. "Periyar." *Encyclopædia Britannica*, Encyclopædia Britannica, Inc., https://www.britannica.com/biography/Periyar.
6. "Periyar E. V. Ramasamy." *Wikipedia*, Wikimedia Foundation, https://en.wikipedia.org/wiki/Periyar.
7. "Self-Respect Movement." *Wikipedia*, Wikimedia Foundation, https://en.wikipedia.org/wiki/Self-Respect_Movement.
8. Valan, Antony Arul. "Pariyerum Perumal and a Periyarite Note on Political Engagement." *CASTE: A Global Journal on Social Exclusion*, vol. 3, no. 1, 2022, pp. 171–186.
9. "Vaikom Satyagraha." *Drishti IAS*, 2023, https://www.drishtiias.com/daily-updates/daily-news-analysis/vaikom-satyagraha.
10. "Vaikom Satyagraha." *Wikipedia*, Wikimedia Foundation, https://en.wikipedia.org/wiki/Vaikom_Satyagraha.
11. "Vaikom Satyagraha (1924–1925)." *Triumph IAS*, https://triumphias.com/blog/vaikom-satyagraha-1924-1925/.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன் I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work